

בש"פ 7418/22 - יקיר דרדיק נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 7418/22

כבוד השופט ח' כבוב

לפני:

יקיר דרדיק

המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"א 2639-11-22 שניתנה ביום 03.11.2022 על ידי כבוד השופט ע' מיכלס

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' מיכלס) בעפ"א 2639-11-22 מיום 03.11.2022. בהחלטה זו, דחה בית המשפט המחוזי ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופטת א' דניאלי) בת"פ 49126-08-16 מיום 15.09.2022, בגדרה נדחתה בקשתו להשיב לו כספים שחולטו.
2. בתמצית, המבקש חתם על כתב ערבות להבטחת התייצבותו של אדם אחר (להלן: הנאשם) לדיון שנקבע בעניינו. ביום 15.01.2017, חולטו כספים בסך 11,000 ש"ח מהמבקש ומהנאשם, משהאחרון לא התייצב לדיון שנקבע. ביום 27.07.2022, הגיש המבקש בקשה לבית משפט השלום, ובה עתר להשבת הכספים שחולטו - 3,000 ש"ח שהופקדו על-ידו; ו-8,000 ש"ח שהופקדו על-ידי הנאשם.
3. ביום 15.09.2022, דחה בית משפט השלום את הבקשה. במסגרת החלטתו, ציין בית המשפט, כי נוכח הזמן שחלף מאז שניתנה ההחלטה בדבר חילוט הכספים, ספק אם ניתן להורות כעת על ביטולה. עוד ציין בית המשפט, כי נוכח העובדה שדבר קיומו של הדיון בעניינו של הנאשם נמסר למבקש (שביחס לכך קיים אישור מסירה), אין בעובדה שהיה עצור במועד שנקבע הדיון כי להצדיק להשיב לו את הכספים שחולטו. וזאת, מן הטעם, כי היה עליו ליידע את שירות בתי הסוהר על אודות הדיון שנקבע.
4. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. ביום 03.11.2022, דחה בית המשפט את הערר הן על הסף - משהמועד להגיש את הערר חלף; הן לגופו - משהמבקש לא הבטיח את התייצבותו של הנאשם לדיון, ומשכך בצדק חולטו הכספים.

5. המבקש לא השלים עם החלטה זו, ומכאן הבקשה שלפניי.

6. המבקש, שאינו מיוצג, מעלה שלוש טענות, אשר לדידו מצדיקות להיעתר לבקשתו. הראשונה, שהכספים חולטו שלא כדין; השנייה, שהוא לא היה מודע לכך שהכספים חולטו עד ליום 21.01.2022; והשלישית, שהוא לא היה מודע לקיומו של הדיון בעניינו של הנאשם, לאור העובדה שהיה עצור אותה שעה, ובלאו הכי לא יכול היה להתייצב אליו.

7. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

8. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי, ב"גלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 7551/22 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.11.2022)). הבקשה שלפניי אינה נמנית עם אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחותה.

9. טענותיו של העורר נטועות עמוק בדלת אמותיו של עניינו הפרטני, ואינן מעלות כל שאלה עקרונית המצדיקה דיון בבקשתו. כמו כן, שתי ערכאות נתנו דעתן לעניינו של העורר, ושתייהן דחו את בקשתו להשיב לידיו את הכספים שחולטו, בהחלטות נהירות ומנומקות. לא מצאתי לסטות מהנקבע בהחלטות אלה, וממילא תוצאתן מקובלת עליי.

10. הבקשה להשבת הכספים שחולטו הוגשה על-ידי המבקש ביום 27.07.2022, באופן החורג בלמעלה מ-5 שנים מהמועד האחרון בו ניתן היה להגיש בקשה כאמור (סעיף 53(ג) לחוק המעצרים). גם אם אקבל את טענת המבקש, לפיה גילה על חילוט הכספים רק ביום 21.01.2022, ואניח כי יש בכך כדי להצדיק מתן ארכה להגשת בקשתו, עדיין זו הוגשה בשיהוי רב, באופן המצדיק דחייתה על הסף.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בחשון התשפ"ג (20.11.2022).

ש ו פ ט